

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 34.
Epistolele nefrancate se refuză. Articollii nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl. rëndul cu litere garmond

Armata națională.

I.

Opoziționalii noștri țin să dovedescă Vienei și străinătății, că țera întrégă e contrară proiectelor militare asupra cărora decurge încă discuția cu mare patimă în dieta magiară. De aceea, au apelat acum la stradă, ca și strada se-și spună cuvântul. Și strada, firește, e *contra*, pentru-că pentru stradă ori-ce sarcină e grea, fie că se cere chiar și pentru binele statului și pentru întărirea poziției sale ca stat cu trecere.

S'au ținut deci Duminecă meetin-guri de protestare, în capitală și în mai multe orașe, și provocată a fost din partea lor opoziția să continue pe calea apucată, să facă mai departe obstrucție, să nu cedeze, ci să scotă țera din ghiarele Vienei, dându-i armată națională în locul armatei comune.

Natural, că pe același ton o dă și presa magiară aprăpe întrégă, până și cea cândva semioficiasă.

E curios să vezi făcându-se opoziție strajnică proiectelor acestora de lege, prezentate parlamentelor *la espresa dorință a Monarhului*, până și din partea acelor gazete magiare, în dosul cărora stau omeni cari eri-alaltăieri erau încă omenii de încredere ai Corónei, și cari se nutresc în speranța de a mai ajunge să fie sfetnici ai corónei. Înțelegem ziare ca „*Pesti Hir-lap*” sau „*Magyar Szó*”, despre cari se știe că amândouă stau (ori cel puțin *au stat*) foarte aprăpe de baronul Bánffy, fost ministru-president al Ungariei, și dignitaru înalt și acum la curtea regală a Maiestății Sale.

În deosebi ziarul din urmă e în-verșunat rău în contra proiectelor militare; și e înverșunat și în contra naționalităților nemagiare din patrie, din motivul, că în chestia această nu merg alătura cu Magiarii, ci cochetăză cu — camarila de la Viena.

Intr'o polemie ce o are cu „*Libertatea*” din Orăștie, nu spune adecă „*Magyar Szó*”, că dacă Ungaria e dată

cu totul jertfă camarilei austriace, *vina o pörtă agitatorii naționalităților*, pe cari camarila îi folosește de instrumente în contra Magiarii. Dar' se o știe naționalitățile, că dacă învinge camarila, nu numai Ungurii, ci *tote naționalitățile din Ungaria* au să pörte greul urmărilor! Pentru-că pe tinerii valahi, sași, slovaci, și de altă naționalitate, apoi pe contribuabilii cetățeni nemagiari, ore nu tot așa au să-i asuprescă proiectele militare aflătoare în pregătire, ca și pe Magiari? Urcarea listei civile nu va aduce sarcini nouă asupra Românilor, Sașilor, Slovacilor, tot așa ca și asupra Magiarii?

Și stând lucrurile astfel, se miră organul baronului Bánffy, cum de naționalitățile nemagiare, pe cari camarila austriacă tot așa de bine le exploatează ca și pe Magiari, totuși dau spate, în detrimentul lor propriu, cu Austria, și formăză avantgarda Vienei?..

Purtarea această a corifeilor naționalităților are să ducă însă pe Valachi, Slovaci, etc. la ruina materială și morală, căci naționalitățile, în interesul lor propriu, ar trebui să lupte alături cu Magiarii!...

Așa glăsuște domnul Bánffy prin organul seu de publicitate, mai spunându-ne, că *ori-ce interes magiar e totodată și interes al naționalităților*, pentru-că câștigându-se valoare preten-siunilor naționale magiare, *se va îmbunătăți și sörtea naționalităților*. Împedecându-se de es. votarea proiectelor militare și a altor proiecte de lege, cari impun sarcini, — nu numai Ungurii, ci fie-care popor din Ungaria vine scăpat de nouă greutăți. Și ori-ce succes, la care ajunge țera, e de folos omului, fie de ori-ce naționalitate!...

Faptul atins de ziarul „*Magyar Szó*” e într'adevăr cam curios. Facem parte dintr'un singur stat, împreună cu Magiarii, va să zică aceleași interese ar trebui să ne lege de olaltă, și noi, Nemagiarii, totuși nu ne însuflețim pentru ce ei se însuflețesc, și lupte ca cea purtată acum în contra proiectelor militare, pe noi ne lasă cu totul reci,

ba mai curând ne pun pe partea ace-lora în contra cărora ele vin purtate.

E curiosă această purtare a naționalităților, dar' e justificată, pentru-că și are motivele sale. Le vom espune într'un articol următoriu, ear' de astădată ne mărginim în a ne exprima mirarea, cum de mai vorbește de naționalități, și cum de le mai dă viată și drept de existență, chiar ziarul, care numai cu câteva săptămâni în urmă buciama pe ton înalt patriotic, că în Ungaria *nu există naționalități*, ci numai o singură națiune alcătuitoare de stat, națiunea magiară, prin urmare nici vorbă să nu se mai facă în viitoriu despre naționalități?...

Și totuși fac vorbă despre ele, tocmai aceia cari le denegaseră existența? Să fie acesta un semn de în-törccere la calea adevărată, la căutarea punctelor de înțelegere cu naționalitățile?

Vom vedé!

La Viena. Prim-ministrul ungar Széll a fost la Viena, unde a fost primit Duminecă în audiență privată din partea Maiestății Sale. În aceeași zi după amiază ministrul-president al Ungariei a fost primit în audiență și din partea moștenitorului de tron, Archiducele Francis Ferdinand. Domnul Széll a mai avut apoi întrevedere cu ministrul comun de externe, contele Goluchowski, și cu prim-ministrul austriac Dr. Körber.

Din parlament. Se crede că în una din zilele săptămânii acesteia va lua cuvântul în dietă și prim-ministrul Széll, pentru a face declarațiuni, că din multele preten-siuni naționale ale opoziției parlamentare guvernul ce ține de realizabil și ce nu. Față cu cele realizabile se vor face promisiuni pentru introducerea lor în viitorul cel mai apropiat. Dacă promisiunile acestea vor mulțămi pe cei din opoziție, pacea e gata și opoziția desarmată. Părerea e, că mergerea dlui Széll la Viena s'a făcut pentru a se cere învoirea Maiestății Sale cu privire la declarațiunile ce guvernul le va face în dietă.

Din Rășinari.

Înmormântarea regretatului Dr. D. P. Barcianu.

— Raport special. —

Rășinari, 8 Februarie v.

Vestea despre trecerea din viață a iubitelui și acum mult regretatului nostru Dr. Barcianu a sosit și s'a lăit în comuna noastră Marți dimineța — 4 — ale luni c. — cu iutela fulgerului, — la ce cei chiămați și-au ținut de datorință a dispune imediat arborarea stindardului negru pe edificiul școlar, cum și pe ambele biserici gr. or. — pe de altă parte apoi prin tragerea clopote-lor la ambele biserici deodată, să vestescă tuturor, că o persoană de mare însemnătate a încetat de a mai fi întré cei vii.

Clopotele s'au tras până la înmormen-tare, amésurat obiceiului local.

În ziua următoare — Miercuri — s'au luat următoarele dispozițiuni:

Representanța comunală a fost convo-cată pe 2 ore p. m. în ședință extraordinară, — în onórea decedatului. După deschiderea ședinței prin primariul Vidrighin, luând cuvântul vrednicul notariu comunal dl M. Jurca, într'un discurs care merită totă lauda, arată pierderea ce a suferit națiunea română și în deosebi biserica și școala română prin mörtea valorosului și de toți stimatului profesor-referent școlar și asesor consistorial Dr. D. P. Barcianu, în fine pierderea ce a îndurat și comuna Rășinari, fiind acesta cel mai erudit fiu cu care s'au mândrit locuitorii co-munei în totdeuna și în tot locul, — și în semn de înaltă stimă față de decedatul propune:

1. a se da espresinne condolenței prin sculare;

2. a se vota din cassa alodială suma de 600 (șese sute) coróne pentru augmen-tarea fondului zidindei catedrale, și

3. membrii reprezentanței comunale îm-brăcați în haine de sərbătóre să se presinte în corpore la capétul din jos al comunei spre întimpinarea rămășițelor pămênțești ale defunctului.

Propunerile se primesc cu unanimitate și se ridică la valóre de conclus. —

Pentru întimpinarea defunctului a eșit și întreg comitetul parochial, cum și corpul didactic cu elevii școlei.

Convoiul a ajuns la Rășinari la orele 3 p. m. și a fost întimpinat aprăpe de capétul

FOIȘORĂ

Mândra lumii.

— Poveste —

de **Laurențiu Ciorbea.**
(Urmare.)

Sórele se liniști și se azeză la masă, apoi după-ce cină și beu bine, i-se deslegă limba și începu la sfaturi. Mamă-sa vedénd că l'a c'am prins vinul și e în voe bună zise:

— „Fiule, tu umbli și veđi și cunoști totă lumea, ia spune-mi, unde este împărăția Mândrei lumii și cum ar puté cineva s'o iee nevastă pe frumoșa asta?”

— „Greu lucru mă întrebași, mamă! dar' aidă de, totuși ți-oiu spune. Ascultă dară!”

Ací apoi și omul ce spune din pascălie își ascuți urechile bine, căci fiul Împératu-lui-Roșu de mult adormise, dar' omul ce spune din pascălie nu. El voia să știe tot ce se pe-trece preste nópte, și mai vörtoș îi era frică să nu li-se întempe ceva rău. De aceea se hotărí să rămână deștept.

— „În mijlocul ostrovului mării este un loc frumos. În mijlocul acelu loc frumos se ridică niște stânci, ce ajung până la ceriu. Pasurile acelor stânci le păzesc niște smei cu câte noné capete, ce dau foc din nări, cât nime nu se póte apropia și străbate din-colo. Întré stâncile acelea este un oraș frumos. În acel oraș lângă un rîu, ce cade din stânci la vale, este palatul Mândrei lumii. Palatul ei încă este păzit de un alt smeu cu 12 ca-pete, pentru-ca nimenea să nu o póta răpi. Ear' ostrovul acela este de aici cale de zece ani.”

— „Și nici într'un chip nu e scăpare pentru ea?”

— „Ba este, dar'... mi-e somn, auđi, bate și ceasul din turn, nópte bună! Însé, cine aude vorbele mele și le va spune al-tuia, acela să se prefacă în stîlp de piatră până la genunchi.”

Zicénd acestea adormi. Și acum adormi și omul ce spune din pascălie.

Dimineța era sórele de o sulită pe ceriu, când drumeții noștri eșiră de sub aripile găinei cu penele de mătășă, veseli că au scăpat neafliți de sóre și nimic rău nu pă-țiră preste nópte.

Feciorul Împératului-Roșu cu nelinește aștepta să plece mai departe. Care nu-i fu însă mirarea, când omul ce spune din pás-călie îi zise că în ziua aceea au să rămână încă unde sunt.

Séra următoare sórele urmă a spune mai departe așa:

„Scăpare este, cum ți-am spus a séră, dar' numai în modul următoriu. În marginea acestui ținut se 'ntinde o câmpie lată. La ca-pétul câmpiei este o pădure mare, numită pădurea albastră, din pricină că tóte lemnele, frunzele și florile de acolo sunt numai și nu-mai albastre. În mijlocul pădurii albastre este un goron mare și scorburos, ear' în scorbura acelu goron se află armăsariul Elelor, în formă de buzdugan. Cel ce vrea să aibă pe Mândra lumii, trebuie să mergă pe unde am zis eu, și dând de armăsariul Elelor, în chip de buzdugan, să se suie pe el și să l' lo-vească de trei-ori cu un bēț fermecat. Atunci buzduganul îndată se prefacă într'o căruță cu patru cai de foc, și într'o clipă îi duce și i pune tocmai lângă orașul unde e pala-tul Mândrei lumii. Și după-ce s'or fi coborît dir căruță, ac-ee sa prefacă eară în buzu-gan. Celealalte mâne séră; mi-e somn, auđi, sută și clopoțelul din turn... Nópte bună!

Însé, cine aude vorbele mele și le va spune altuia, acela să se prefacă în stîlp de piatră până la bréu.”

Se înțelege, că omul ce spune din pás-călie nu durmí nici în această séră și auđi tóte vorbele sórelui. Deci când sórele adormi, el resuflă tare, îndestulit de cele ce auđise și se hotărí a mai rămână încă o nópte în acel loc.

Séra a treia sórele își urmă povestirea așa:

— „Cel-ce vrea să pună mánile pe Mândra lumii, după-ce va ajunge la împéră-ția ei, să se dee de trei-ori preste cap și în-dată se va schimba într'un cerb de aur. Astfel va ajunge în chilia Mândrei lumii. Ea se culcă în pat de flori; cerbului încă l' va așterne pat de flori într'o casă cu ea. Cerbul însă se nu dórmmă, și când va vedé că Mândra lumii viséază, să se scole din pat și dându-se de trei-ori preste cap se va face eară fecior, mai mândru și mai frumos de cum a fost, apoi să sărute pe Mândra lumii. Atunci ea se va trezi și cât ce l' va vedé, îndată l' va iubi. Dar' să nu zăbavéscă mult, căci întemplându-se să-i zăpséscă smeul cel cu 12 capete, îndată i-ar omorí pe amândoi. Ci repede să alerge la capétul

satului, în fața crucii „Petru C. Mitrea” de către reprezentanța comunală și Comitetul parohial cu praporii și sfesnicele ambelor biserici.

Puțin mai în sus — pe strada principală, — la podul numit al „Trabii” erau postați elevii școlii cu întreg corpul didactic, în frunte cu preoții locali. Pentru susținerea ordinii imensului public erau designați unii dintr-o pompierii locali, frumos uniformăți, ear' șese din acestia au luat loc de ambele părți ale carului mortuar.

Atât elevii școlii, cât și pompierii erau precedați de câte unul ce purta stindard negru.

De aci convoiul își continuă mersul într-un sunet trist — acum ca nici-odată — al clopotelor bisericilor. Cântările funebre le-a executat până la biserică corul seminarial, alternându-se cu corul școlii noastre.

Ajuns convoiul la biserică — sicriul se ia de pe carul mortuar de către șese pompieri și se așază în mijlocul bisericii, care cu toate că e „cea mare” și destul de spațioasă, era literalmente ticsită de public, venit din toate părțile spre a da ultimul onor decedatului.

Preoții slujitori: Preaonorații domni protopresbiteri I. Papiu, Mateiu Voilean, Ioan Ghibu și archidiaconul Dr. Miron Cristea, se posteză în fața sicriului dând binecuvântarea — după care corul seminarial sub conducerea prof. D. Cunțan intonează câteva cântări funebre obicinuete. Autorizați din partea familiei cu ținerea de vorbiri funebre în biserică de aici au fost părintele paroh Iosif Goga și învățătorul M. Frățilă.

Publicul, care se părea că nu mai sfirșește cu intrarea în biserică, se liniștise, vedând sau pe amvon pe părintele Iosif Goga, care, cu toate că de la începutul carierei sale preoțești și-a câștigat admirațiunea publicului reșinarea prin petrușdetoarele-i cuvântări și predice, în deosebi cu această ocaziune prin magistrala-i cuvântare a stors admirațiunea tuturor celor prezenți.

Era liniște mormentală în biserică, mai ales când vorbitorul a arătat publicului faptele seversite de defunctul pe toate terenele vieții publice, spre folosul, binele și înaintarea poporului românesc; ear' când a vorbit despre mărtașă și rămanerea a lor 6 copii, 4 băieți și 2 fetițe, de tot orfani în lume, suspinele nu numai ale orfanilor, cari încungurau cociugul iubitelui tată, dar' și ale tuturor celor prezenți, nu voiau a se mai sfirși.

Terminând părintele Goga, corul seminarial intonează cântarea „Cu adevărat deșertăciune sunt toate”, după care învățătorul M. Frățilă suindu-se pe amvon își rostește cuvântarea sa asemenea bine reușită și cu deplină atențiune ascultată, făcând prin această deosebită onoare statului învățătoresc în numele căruia a vorbit și pe care primindu-o, Vi-o alătur în copie. — (O publicăm în numărul proxim. Red).

Cu acesta serviciul funerar s'a terminat, sicriul se ridică din biserică și se așază în cripta familiară, aproape de cripta „Marelui Andrei”, pentru carele preoții tungenți și-au orașului, unde e buzduganul, care i va duce eară la pădurea albastră. După-ace vor sosi a casă, mama smelui turbat, de pismă că fiu-so n'a putut-o câștiga, o să trimită la Mândra lumii un jidan cu o cămașă frumoasă, mai frumoasă de cât ale ei. Mândra lumii o să cumpere cămașa, dar' cât ce va îmbrăca-o se va bolnăvi de mărtașă, și nu va scăpa din acea bolă până nu o va stropi cineva cu apă vie de la munții ce se bat în capete. Noapte bună!... Cine aude vorbele mele și le va spune altuia, acela se se facă întreg și cu totul stîlp de petra.”

Viam spus că, pe timpul când sôrele povestea toate acestea, feciorul Imperatului-Roșu dormia ca dus și nimic nu știa din cele povestite; ear' omul ce spune din păcălie rămasese deștept, auzise toate și acum știa tot de ce avea lipsă.

Dimineața, când erau gata de plecare, feciorul Imperatului-Roșu întrebă pe mama sôrelui dacă i-a spus fiul său ceva, dar' ea fiindu-i frică să nu se facă stîlp de petra, îi răspunse că nu i-a spus nimic.

(Va urma).

ținut de datorință a face în lăuntrul capelei slujba obicinuită.

În fine pentru publicul inteligent străin, într-o curie notez pe învățătorii din Gurarului, Poplaca, Sibiel etc. precum și pentru cel local dimpreună cu comitetul parohial și reprezentanța comunală, s'a servit pentru decedatul în o sală a școlii și în casele locuitorului Șerban Ilcuș, înrudit de aproape al familiei mortului, obicinuita pomână, după care s'a cântat de corul seminarial „In veci pomenirea lui”.

Raportorul.

Pentru catedrală.

Preoțimea și învățătorimea noastră din tractul Dejului a subscris la colecta pentru zidirea catedralei următoarele contribuiri:

1. Teodor Herman,*) protopresbiter	cor.	100
2. Victor Cupșa, paroh în Măgôja	"	100
3. Vasile Andreiu, paroh în Corueni	"	100
4. Grigorie Lador, paroh în Chiuești	"	60
5. Ioan Mada, paroh în Baba	"	60
6. Gavriil Garon, paroh în Muncel	"	60
7. Vasile Garon, paroh în Gălgău	"	60
8. Alexandru Sighiarteu, paroh în Ciceu-Poeni	"	50
9. Gavriil Hango, spiritual la institutul corecțional reg. ung. regnicolar din Gherla, în amintirea soției sale Florica n. Cupșa și a fiicei sale Victoria	"	100
10. Ioan Giurgiuca, paroh în Diviciorii-mari, și soția sa Pelagia, 100 corone, ear' în amintirea vrednicului său părinte Pantilimon Giurgiuca din Diug 50 corone, total	"	150
11. Teodor Purdean, paroh în Gărbău	"	100
12. Dumitru Păltinean, paroh în Ciceu-Hășmaș	"	50
13. Vasile Bodea, paroh în Goștila	"	50
14. Petru Both, paroh în Săcătura	"	40
15. Constantin Bodea, paroh în Ciceu-Giurgesti	"	50
16. Vasile Gog junior, capelan în Olpret	"	50
17. Teodor Murășan, învățătoriu în Chiuești	"	20
18. Gavriil Bizo, inv. în Negriștea	"	20
19. Gavriil Nechita, inv. în Ciceu-Poeni, 20 corone, ear' în amintirea răposatei sale mame Vârvara din Peteritea 10 corone, total	"	30
20. Ioan Cristea, inv. în Olpret	"	20
21. Gavriil Țolca, inv. în Diug	"	30
22. Constantin Confiș, inv. în Muncel	"	20
23. Augustin Herman, inv. în Dej 15 corone, ear' în amintirea tatălui seu Nicolae Herman, fost paroh în Mașca, 15 corone, total	"	30
24. Ioan Goron, paroh în Esc	"	50
25. Pantilimon Pop, paroh în Osoiu	"	50
26. Teodor Cotuș, paroh în Diug	"	100

*) A contribuit și la biserică sa din Dej, care este în edificare, 610 corone.

Din Turda.

— Concert și petrecere. —

— 14 Februarie n.

Ne este cunoscut tuturor, ce efect are pentru om o muzică instrumentală bună, care cu puterea ei fermecătoare, pe omul trist îl face vesel, pe cel iritat îl domolește, pe soldat îl face curajos, îndrăzneț și nepăsătoriu în luptă, unde stă față 'n față cu morțea.

Dar' nu numai muzica instrumentală e în stare a produce aceste schimbări în om, ci și o muzică vocală.

Despre o atare muzică vocală voesc a vorbi în următoarele:

Comitetul parohial gr. or. din Turda, cu concursul unor meseriași și cu corul plugarilor din Agârbiciu a aranjat în 8 Februarie st. n. o petrecere împreună cu concert, la care, ca om iubitoriu de muzică, invitat fiind, m'am decis a lua parte și cu mare nerăbdare așteptam ciasul și minutul, în care se se desfășoare inima mea de o muzică vocală eșită din gura unor plugari.

Minutul cel mult dorit a sosit și iată-mă la concertul cercetat de un frumos public inteligent și de popor, în cât era ticsită sala cea mare a hotelului „Central”.

La ora fixată presidentul comitetului parohial dl Jovian Murășan, protopresbiter, prin un discurs avântat, în care arată însemnătatea, ce încă din vechime a avut și are muzica pentru nobilitarea simțimentelor, accentuază, că scopul petrecerii fiind a oferi și pentru popor, — baza existenței noastre, — unele momente plăcute, rogă publicul a fi indulgent față de prestațiunile ce i-se prezintă, și declară de deschisă producțiunea.

După acest discurs însoțit de frenetice aplause, ca punct 2 a urmat „Cântec de jertfă” de Beethoven, executat în 4 voci de corul plugarilor din Agârbiciu cu atâta precisiune, în cât nu știam la moment, că ce am înaintea mea, plugari sau artiști?

Dar' m'au trezit din v.s. mândrele fete, cari postându-se pe bină înaintea plugarilor au executat în mod admirabil compoziția de T. Popovici „Hai mândro să te sârut”. Aplause până la sfîșit, întrerupte prin urcarea pe bină a doamnei meseriaș Stefan Felezău, care a declamat poezia comică „Cel mai bun vis”, de Speranță, cu multă dexteritate, resplădit fiind cu repetite aplause.

Inima mea ardea după cântare și iată-o, corul execută cu multă duiosie „Tot ți-am zis mândro, mă duc” de T. Popoviciu. Sub impresiunea acestei cântări sufletul meu devine melancolic, dar' iată este trezit prin cântarea „Haida mândro să fugim” de I. Mateiu, executată de corul plugarilor cu multă măiestrie. — Aplausele frenetice urmate nu mai voiau să înceteze, până ce se întrerup prin declamarea hazlie a poeziei lui Coșbuc „Numai una”, de către dnul meseriaș Sonică Ioachim, care a debutat cu multă pricepere și cunoștință în cauză.

Punctul 8 din program l'a format admirabila compoziție a lui I. Vidu „Lugojana”, cor mixt, executată cu precisiune. Intratât a plăcut publicului, în cât a trebuit repetată. Nu cu mai puțină dexteritate a fost executată compoziția admirabilă a lui N. Popoviciu „La o rândunică”.

Ca punct ultim din program a fost „Toaca”, cor mixt, de Musicescu, executată preste așteptare de bine.

Terminându-se concertul, s'a încins o horă românească, luând parte la ea toți asistenții, — anume inteligența în sala cea mare, ear' poporul și coristii în saleta din apropiere.

În pauză, sub conducerea dnului Silviu Bologa, care mai nainte timp îndelungat a ostentat cu instruirea meseriașilor, s'a jucat cu multă precisiune jocurile noastre naționale „Călușierul” și „Bătuta”, de 12 domni meseriași voinici, îmbrăcați în costume naționale. Au stors admirația tuturor, cu deosebire a străinilor.

După acestea ne-am pus toți la o cină comună în refectoriul hotelului „Central” și ca în tot locul așa și aici nu au lipsit toastele.

Sîrul lor l'a început Preaon. Domn Jovian Murășan, protopresbiter, toastând pentru poporul turdean, care cu atâta însuflețire a dat ascultare păstorului lor sufletesc, luând parte și sprijinind mărteful scop moral și material al petrecerii. Vasile Orășan pentru Preaon. Domn protopresbiter Jovian

Murășan și pentru sexul frumos. Iosif Urcan pentru corul plugarilor din Agârbiciu. Vincențiu Orășan pentru meseriași și conducătorii lor.

Petrecerea a durat până în zori de zi. În ce privește succesul ei moral și material a fost preste așteptare.

Meritul pentru splendida reușită a petrecerii se cuvine Preaon. Domn Jovian Murășan, protopresbiter, membrilor comitetului: Iosif Urcan, Silviu Bologa și Ioan Bucur, etc., cari nu au cruțat nimic pentru delăturarea piedecilor puse în cale de câțiva români și ei, dar' străini binelui bisericii naționale și indiferenți pentru poporul de la care trăesc și pe care atâta l'măgulesc, când vorba e de existența lor proprie.

În ce privește corul plugarilor, meritul cel mai mare îl are părintele Vincențiu Orășan, care ca un părinte adevărat poartă grijă de fii săi sufletești, pe cari se nisuește a-i înainta pe toate terenele. — O dovadă înfințarea corului plugarilor.

Partea leului în reușita splendidă a concertului cu drept cuvânt se poate atribui zelului esemplar al tinerului învățătoriu provisoriu Ioan Tanase, care în serile lungi de erno și în zile de sărbători întrunind tineretul sătean în jurul seu, dimpreună cu preotul local desvoltau o activitate demnă de imitat.

De astfel de preoți și învățători avem noi lipsă în toate comunele — și când vom avea de acestia — atunci și sôrtea poporului va fi alta.

Petrecerea — cum am zis — a durat până în zori de zi, când toți ne-am depărtat mulțămiiți sufletește. Cu deosebire poporul, căruia i-s'a dat ocaziune a mai uita pe vr'o câteva ore necazurile lumești — și a se nobilita în sufletul seu.

Petrecerea și concertul ni-a insuflat o nouă rază de speranță. Numai omeni se fim. De dorit ar fi, ca pe viitoriu să nu se facă chestie confesională chiar și din petreceri nevinovate, și fără colorit confesional să se ajutore reciproc toate acțiunile românești, că atunci și mai bine vom da înaintea.

Lipsa unui învățătoriu harnic și calificat se simte apoi pentru biserică gr. or. din Turda, și când acesta lipsă va fi delăturată, vom pute și noi aclama: dacă Dumnezeu cu noi, cine poate fi contra noastră?

Dincodiu.

Revista esternă

Situația din Macedonia. Ambasadorul austro-ungar, br. Calice și ambasadorul rusesc Sinowjew, au predat Sâmbătă sultanului proiectul de reforme pentru Macedonia.

În cercuri bineinformate se menține credința, că saltanul va accepta reformele propuse. Cu toate acestea însă punerea lor în lucrare nu va urma în curând, chiar și din motivul, că proiectul trebuie tradus în limba turcească spre a pute fi discutat în consiliul de miniștri, apoi — pentru cazul că Pôrta ar avea ore-cari observări asupra lor, — acelea vor fi a se comunica în scris puterilor semnatare, ceea-ce va face să întârzie încă puțin timp inactivarea reformelor. Ear' până atunci — poate că revoluția macedoneană va fi izbucnită deja. Comitetul macedo-bulgar, în butul tuturor disolvărilor lucră din resputeri la organizarea acțiunii, având în Macedonia 6400 agitatori, cari îngrijesc și de contrabandarea armelor. O telegramă privată din Salonic raportază chiar, că în munții bulgari din jurul mănăstirii Rylo tăbăresc 4000 de bulgari înarmați, cari așteaptă numai momentul potrivit, ca să dea năvală asupra Drumei și să înainteze spre Melnic.

*

Pace înarmată. Duminecă s'a pus în Washington petra fundamentală la edificiul unei noue școle militare. Din acest prilej presidentul Roosevelt a ținut un discurs remarcabil, în care ocupându-se de misiunea armatei Statelor-Unite a zis și următoarele: Cursul evenimentelor a dus națiunea în poziția de mare-putere universală. Ea are obligațiune în Apus și la Răsărit, căruia însă nu va pute corăspunde, dacă nu-și va valida puternic cuvântul în interesul cauzelor păcii și dreptății și dacă nu va lua asupra-și angajament de a apăra și ocroti aceste obligațiune. Statele unite voesc pacea, nu însă

în înțelesul omului slab și laș, ci cu sigura conștiință de sine a bărbatului bine înarmat. ...

Tot cântecul vechiu deci: pace la umbra înarmărilor apropiate ne mai suportabile.

*

Reforme — acceptate. O telegramă din Constantinopol dăto 24 Februarie raportează următoarele:

Ministrul de externe, Tefvik pașă, eridupă amiazi a comunicat ambasadorului austro-ungar și celui rusesc, că sultanul a acceptat în întreg conținutul proiectului de reforme al puterilor.

NOUTĂȚI

Lista civilă. Proiectul de lege despre urcarea listei civile, trecut deja prin desbaterea comisiei financiare, a fost prezentat dietei în ședința de Sâmbătă prin referentul acelei comisii. Comisiunea recomandă votarea sumei de 11,300.000 de coroane (în loc de 9.300.000 cât era până acum), motivând necesitatea urcării prin faptul că salariile servitorimii de curte în cei 10 ani d n urmă au fost îmbunătățite cu 40%, că adaptarea palatului regal din Buda a cauzat cheltuieli foarte mari și că înființarea gardei de trabanți ungari și completarea oficiilor de curte din Budapesta încă reclamă cheltuieli mari.

*

† **Nicolae, duce de Württemberg,** moștenitorul coroanei regale a Württembergului, a răposat luni în Karlsruhe, în etate de 69 ani. Regele Wilhelm II. nu are copii și astfel după moarte, lui dreptul de moștenire ar fi avut să treacă la ducele Nicolae, acum răposat. Răposând el însă, fără a lăsa în urmă-i copii ori frați, moștenirea trece în ramura a cincea a casei de Württemberg. Răposatul era locotenent-mareșal în armata austro-ungară.

*

Esposiție în Sibiu. Reuniunea industriștilor din Sibiu a luat hotărâre să aranjeze anul acesta, în lunile August-Septembrie, o esposiție locală, în salele de la Gesellschaftshaus. În scopul acesta a ținut întrunire zilele trecute și a ales un comitet central, care adresează acum rugare către toți industriași din Sibiu, să se pronunțe în decurs de opt zile dacă vreau să participe la această esposiție. Declarațiunile pot fi făcute în scris ori cu graiu viu, la vice-presedintele comitetului central, dl *Martin Schuster*, strada turnului nr. 29. Atragem atențiunea industriștilor români asupra acestui lucru.

*

Amânarea asentărilor. Prin ordinațiune ministerială, asentările cari aveau să se încépe la 1 Martie, sunt amânate. Se vor începe la 1 April.

*

Din tractul Devei primim știre, că domnul protopresbiter *George Romanul* a învitat pe Sâmbătă, 28 Februarie n. pe toți învățătorii tractului său la o consfătuire ce va avea loc în cancelaria Dsale din Deva, în scopul de a înființa un „cor al învățătorilor gr.-ort. români din protopresbiteratul Devei”. Instruarea corului ar fi să se facă totdeauna Sâmbăta, de la orele 3 până la orele 8. Scopul urmărit este acela, ca fie-care învățătoriu să fie pus în poziția de a-și căpăta desteritatea necesară în conducerea unui cor vocal, pentru-ca fie-care să poată organiza în comuna sa câte un cor.

*

Incendii mari. În orașul Dolina (Galiția) Duminecă noptea un incendiu oribil a mistuit preste o sută de case împreună cu toate cele din jurul lor. — Asemenea incendiu a fost și în Cincibiseriei alaltăieri, unde au ars șase magazine furnisori militari Krauss și Weiss. Paguba e preste 200.000 de coroane.

*

Doi ani și jumătate pentru omor. Tribunalul din Szombathely a osândit eri la doi ani și jumătate închisoare de stat pe proprietariul *George Stieder*, care împușcase în duel pe avocatul *Ernusz*.

*

Din necazurile emigranților. Patruzeci și cinci țărani din comitatul Tolna plecase să nu de mult la America, dăr se vor putea ferici acolo mai bine. Ajunși la Viena i-a luat în grijă un agent Berger, care încasând de la fie-care câte 240 coroane li-a dat bilete de tren până la Hamburg și bilete de călătorie pe mare până la America. Abia în Hamburg au aflat că agentul i-a înșelat urit, dându-le în loc de bilete niște bucăți de carton fără nici o valoare, cu cari — firește — nu s'au putut imbarca. Despotați de bănișori au plecat apoi a casă, unde după multe necazuri și neajunsuri au sosit săptămâna trecută.

*

„Economia”, cassă de împrumut și păstrare, societate pe acțiuni în Cohalm (Köhalom) a intrat în activitate cu 15 Februarie 1903 st. n. Acționarii acestui institut sunt rugați a plăti ratele restante. *Dirrecțiunea.*

*

Petreckeri în Arad. Petreckeri de carneval împreunate cu reprezentațiuni teatrale și concert se vor aranja în „Casa națională” din Arad, de tinerimea română, în favorul școlarilor săraci, Sâmbătă, în 28 Februarie st. n. 1903 și Duminecă, în 1 Martie st. n. 1903. Sâmbătă se va da: I. „Sărăcie lucie”, comedie populară cu cântece, într'un act, de Iosif Vulcan. II. „Steluța”, duet. V. Alexandri, cântat de dozele S. Boșniac și A. Niga. III. „Lelea vitelă”, cor mixt de Musicescu. Joc pentru inteligință. Ear' Duminecă: I. „Noptea de sf. George”, vodevil în două acte, de Teochar Alexi. II. „Mai am un singur dor”, duet de Eminescu, cântat de dozele S. Boșniac și A. Niga. III. „Lelea vitelă”, cor mixt de Musicescu. Joc pentru țărani. Inceputul totdeauna precis la 8 ore seara.

*

Osândirea unui usurariu. Tribunalul din Budapesta a osândit pe un aume Lányi Armin la *trei luni arest și 3000 corone amendă*, aflându-l vinovat de usură.

*

Coconita — în carcer. La universitatea din Heidelberg coconita Elisa Barvitiu, ascultătoare a facultății de filosofie, în cursul unei dispute a zis unui coleg al ei, drept argument ultim, că *e un mare măgariu*. Ofensatul, după ce de la o femeie nu putea să ceară satisfacție „cavalerescă”, a înaintat contra coconitei plânsore la senatul universității, care a osândit-o apoi la *patru zile carcer*.

*

Micul bur. Nepotul lui *Kröger*, al fostului president al Transvaalului, care petrece cu moșul sau la Mentone, zilele trecute a căpătat de la moșul său o piesă de cinci franci, cadou de ziua sa natală. Cum a primit piesa a alergat cu ea la o prăvălie de jucării și și-a cumpărat o cutie de câtane. N'a avut însă paciință să aștepte până sosește a casă, ci a desfăcut cutia pe cale, ca să-și vadă cătănuțele. Spre uimirea lui însă, cătănuțele reprezentau soldați englezi. Micul bur a aruncat jucăriile în tină și le-a călcat cu călcăiul până ce nici un „soldat englez” nu se mai vedea din tină. Apoi plângând de mânie a plecat a casă și a spus moșului său, ce injurie teribilă i-a făcut comerciantul. Să-i dea lui „soldați englezi”! Bătrânul *Kröger* fără a zice un cuvânt a neteșit cu mâna tremurătoare perul nepotului său, în timp ce doi strop de lacrimi luciau pe genele lui.

*

Mama salvată! Așa scrie un fiu recunoscător domnului *Albert Müller* din Budapesta V Vadaszteleza 42/V, inventatorului crucei electro-magnetice nr. 86,967 R. B. Scrișorea sună astfel: Stimată dle Müller! Nu mă pot reține de a nu-ți exprima cordiala mea mulțămire, căci dacă există pe lume un mijloc cu efect, atunci acela este numai al D-Vostre. Mama a suferit de stomac de 15 ani și a fost cercată de reumatism într'asa măsură, că nu mai nutrim nici o speranță de a o pute reține în viață. Ea sēmăna cu scheletul unui om, nu putea să-și miște nici un membru al corpului și trebuia tratată ca un copil mic. Mi-am luat însă refugiu la distinsul aparat al d-tale, la crucea dublă electro magnetică nr. 86,967 R. B. și spre deplina noastră bucurie, mama, după ce a purtat aparatul 4 săptămâni, a putut părăsi patul, și acum, mulțămire lui Dzeu, se află bine și sănătoasă. Nu pot îndeajuns pune la inima fie-cărui, care suferă de astfel de bôle, să se adreseze d-tale și să folosească binecuvântatul dvostre aparat. Primește, dle Müller, încă odată cordiala noastră mulțămire. Bunul D-zeu să te țină și să-ți răsplătescă bogat învenția d-tale. Cu stimă, *George Parth* în Baracka.

Cărți și reviste.

„**Vincentiu Babeș ca director districtual de școle.**” Sub acest titlu a apărut în *Lugoj* (tipografia Hereș), în editura autorului, broșura primă din publicațiunea „*Din istoria școlilor noastre*”, de *George Joandrea*, învățătoriu în Lugoj. Sub titlul „*Din istoria școlilor noastre*” dl Joandrea intenționează scoterea unei serii de publicațiuni privitoare la trecutul școlilor noastre populare. Inceputul îl face cu broșura de față, în care descrie activitatea ilustrului nostru academician *Vincentiu Babeș*, pe timpul cât a avut poporul român fericirea a-l avea în mijlocul său ca director districtual de școle. Urmăzând apoi interesantele circulare ale meritului veteran, pe care — mulțămire Ceriului — îl avem în viață, și începând aceste circulare cu comentarii obiective, pe cari cetitorii mai bine le vor ști apre-

ciat. În fine autorul apellază la on. public să-i trimită documente, circulare, ordinațiuni, etc., privitoare la școlile noastre populare, și încheie cu următoarele cuvinte: „Munca și osteneala mea vor fi recompensate atunci, când On. public și mai ales bărbatii nostri de școlă vor sprijini publicațiunea de față și cele următoare cu aceeași căldură și dragoste neprihănită, cu care le-am scris și întocmit.”

Prețul broșurei prime, anunțată aci, e 40 fil.

PARTEA LITERARĂ.

Notițe istorice

privitoare la unele parochii din archidieceza gr.-ort română a Transilvaniei.

(Urmare)

2. **Someșul-cald.** „Aciasta cartie învătătoare la oameni adevă păucenie o au cumpărat abrudanii di pre muntele someșului cald, zece oameni, și au dat 10 oi 8 cu miei dela inspector protopop giorgie dela juc nu zalog ea să fie a lor în veci amin. și aceste sânt oamenii cari au cumpărat pomană aciastă cartie poucenie: întâie om mariș ion o oae cu miel: a 2. om purcel lucă o oue cu miel: a 3. om purcel flore o oae cu miel: a 4. om purcel ion o oae cu miel: a 5. om danciu simion o oae cu miel: a 6. om plestea ion o oae cu miel: a 7. om roșu ion o oae cu miel: a 8. om rus ion o oae cu miel: a 9. om dip mihaiu o oae de sine: a 10. om matis onuț o oae de sine și sau socotit acele 10 oi cu miei 20 florinți: și o au dat-acei oameni aciastă cartie pomană în besereca din muntele someșului cald să fie tot acolo până vor fi oameni și besereca pe muntele someșului cald intracesta chip nice preot nice diac nice mirén să nu o ducă nice să o vânză nice să o petreacă nice să o vânză dela besereca muntelui, iară care sare afla unul ca acela blăstămat să facă smintele aceștii cărți, unii ca aceia să fie afurisiți de 318 de părinți sfinți cari au fost în sobor în nichie și osindiți la un loc cu iuda vânzătoriu de elis.” (în colo se zice: pomenște dmne robii tăi: ion, marie, dimitru, nuțiu, andrieu, toma, luca, simion, anghelină, chirilă, rusandă, parascie, floré, alexa, costin, marian, todoră, marie, onul, todoră, mihaiu, grigor, antonie, georgie, ilie, simion, toader, gavrili, rusandă, cristină, irimie, cristé, alexă, ion, marie, todor, costin, simion, cristină, onuțiu, gavrili, ionuțiu, onul, ioană, mărie, todoră, parască, nicolae, mihaiu, mărie, niculae, nedeia, ighian, ion, ion, gavrili rusul, cristină, petre, todor) „scrisam eu popa ursan (urs ion?) aceste zăpis. când am fost popă în someșul cald și la besereca din munte și am fost ctitor indemnătoriu când au zidit și au întemeiat acele sfinte besereci și în sat și în munte de nou și am stătuț la oameni de leau înfrămșet cu cărți și cu ce a: trebuit întrânsele amin. roj chvo 1736 luna lui aprilie 24 zile.” (Carte românească de învățătură, de metr. Varlaam, Iași 1641, fil. 198—155 îndrept; despre cartea această am scris notița bibliografică publicată în „Telegraful Român” 1902 nr. 135).

3. **Dobrocinești? Tistag? Vad? Călăța?** „Cu mila lui dmzau am cumpărat aciastă carte anume Zlataust godo... on și om dat în dobrocinești la beser. să fie pomană. pomenște dmne robul tău simion, ilonă, ioană, george, pătru, floare, coste, todoră, ilona, flore, mărână, pătru, anuță, flore, flore, toader, ioană, vasele, toader, ioană, toader, anuță, mărână, mihaiu, nice să o vânză, nice să o schimbe pre alta, ce să fie pomană până în vecie, cine sa afla să o iee dela aciasta besereca să fie anatema proclat și diavol cu atâta săvârșit, eu popa ion din dobrocinești săvârșit în luna lui dechemvrie în 26 dela Is. n. d. 1749.”

„Scrisam eu *George Haită* paroch în satul tistag când au fost aciasta sfință și dumnezăiască carte la mine de o em cetit pre ea, anul 1806.”

„Cetitam eu *Vasilie Silași*, administrator în Parochia Vadului în anul 1818.”

„În anul 1827 o am vândut eu popovici samuil în Călăța aceste zlataust cu bani bani la toma cărturariu din ardeal.”

(Ioan Chiristom: Mărgăritare, București, 1746).
(Va urma). *Gavrili Hango.*

Oficială.

Comunele bisericesti, cari au rămas în restanță cu taxele sidoxiale pe 1902, sunt pofite să achite la cassa archidieceșană competiția satorită, căci la cas contrar în luna viitoare se va cere intervenția organelor administrative și încassarea se va face cu spese, cari se pot încungiura.

Cei-ce au daraveri cu oficiul cassei consistoriale sunt avisați a-și isprăvi afacerile înainte de ameză, căci orele de după prânz sunt — conform regulamentul — rezervate exclusiv pentru contarea în cărțile de cassă a banilor încassati sau solviți în decursul zilei.

Spre a finalisa afacerea distribuirii protocoalelor sinodale de pe anii din urmă, precum și a celor congresuale, P. O. oficii protopopești sunt pofite a căuta stadiul acestei afaceri din protopopiat, a urga trimiterea eventualelor restanțe, ca astfel să se evite multele corespondențe speciale în această privință.

De-asemena se așteaptă imediata espedare a taxei de la nou-cununați și a tuturor discursurilor. Dacă una sau mai multe comune nu au satisfăcut ordinelor consistoriale, să se arete Venerabilului Consistoriu numele parochului restanțieriu, spre a se face de aici dispoziții ulterioare. Pe viitor afacerea acestor discuri etc. trebuie resolută definitiv cel mult în câteva săptămâni de la purtarea discului în comune.

Din public.*)

Mulțămire publică.

Subscrisul în timpul din urmă nu odată, ci de repetite-ori avui fericirea a mă convinge și încredința despre adevărata dragoste creștinească, de care sunt conduși și stăpâniți credincioșii bisericii gr. or. din Topârcea, prin deseale și frumoșele daruri și jertfe, ce au adus bisericii.

Așa d. e. afară de cele de-o valoare mai neînsemnată, precum, icône, cărți, etc. în decursul anului trecut biserica noastră a mai primit următoarele daruri.

1. *Nicolae Raita* prin testament a lăsat, ca după moartea sa, biserica să primască din averea-i mișcătoare și nemiscătoare 600 cor.

2. *Erezi răposatului Iacob Isac*, — le împărțirea averii rămase după acesta, cu învoarea tuturor, — au transpus de-a dreptul pe numele bisericii un loc în valoare de 100 cor.

3. Prin colectă benevolă pentru acoperirea speselor împreunate cu repararea turnului — în vara trecută — aproape 350 cor.

4. *Nicolae Părăian Sinteia* a pus la dispoziția epitropiei 200 cor. pentru ridicarea unui podgor în biserică, care e și în lucrare; ear' o obligație cu drept de intabulare în valoare de 400 cor., având a-i primi biserica după încetarea din viață a dăruitorului.

În zilele trecute — la stăruința primilor 5 români din Topârcea — cari și-au încercat norocul în America, a primit biserica suma de 110 cor. de la următorii:

Iacob Lăpădat, Iacob Hociotă, Ioan Hudițian și Ioan Schiau, toți din Topârcea, câte 2 dolari; *Ioan Mutu* din Topârcea, *Zachei Văduoiu* din Vecerd, *Mihail și Tățiana Dudaș* din Hetur, *Ilarie Suciu* din Hetur, *Zaharie Deac* din Hetur și *Nicolae Dudaș* din Hetur, câte 1 dolar. *Ioan Simion* din Agristea, *George Murășan* din Gogan, *Nicolae Pleșca* din Hosman, *Mihail Hundorf*ean din Hetur, *Vasilie Colceriu* din Hetur, *Petru Colceriu* din Hetur, *Mihail Tîfrea* din Hetur, *Zosim Dudaș* din Seleușul-mare, *Ioan Iaru* din Foteledea, câte 50 tenți; *Ioan Berariu* din Alțina 30 tenți, *Tóder Blotar* din Măgărei, *Maria Blotar* din Măgărei, *Ioan Holeiga* din Măgărei, *Ioan Savu* din Șulumberg, *Teofil Ciotloș* din Tîcmantor, *Ilie Ciotloș* din Tîcmantor, *Ioan Preda* din Alțina, *Dobra Iosif* din Bendorf, *Ioan Mila* din Bendorf, *Zaharie Rus* din Gogan, *Ioan Ciotloș* din Tîcmantor, *Ioan Cióra* din Tîchindeal, *Dumitru Pelea* din Gușterița, *Stefan Tîfrea* din Hetur, *George Galățian* din Hetur, *Nicolae Varga* din Bendorf, câte 25 tenți; *Nicolae Bărgan* din Alțina 15 tenți, *Ioan Bărgan* din Alțina 10 tenți și *Ioan Moșior* din Gușterița 10 tenți — total 22 dolari și 85 tenți, adică 110 cor.

Vrednici de totă lauda sunt toți acești dăruitori. Din care cauză pe lângă aceea, că mă simt îndatorat a le mulțăm și pe aceste cale le doresc la toți, ca Tatăl, pentru a cărui sfântă casă au adus jertfă, să le răsplătescă cele date, de nenumărate-ori; ear' celor de preste mare, întreprinderea cu bună sporire și întorcerea în mijlocul celor-ce mult îi așteaptă și doresc, cu sănătate să le fie.

Topârcea, 1 Februarie 1903.

Vasilie Suciu
paroch gr. or.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica această Redacția nu primesce răspunderea.

Cătră un „sobol“.

Este provocat dl „Sobol“ care a adresat o gratulație anonimă către mult onoratul domn pretor suprem Ioan Vlasa din Câmpeni, și în care a amintit de „defraudările primarilor și notarilor“, ca să iasă la lumina zilei cu mult stimată sa „subscriere“, provocându-se la casarii concrete, cari sunt notarii și primarii comunali din Cămpeni, la 17 Faur 1903.

Din încredințarea întregului corp notarial și a primarilor comunali din cercul Cămpenilor întruniți cu ocașunea tragerii sorților.

[28] 1-1

Ioan Vana
notariu în Albac.

G. M. Corcheiu
primariu în Cămpeni

Amicul poporului

îndreptătoriu în cauze administrative și judecătorești pentru poporul român, de Titu Vuculescu, pretor. Prețul 1 cor. Se poate procura de la Librăria archidieceșană din Sibiu.

Anunț.

„Cassa de păstrare în Mercurea“ societate pe acții, acordă **împrumuturi hipotecare** de la suma de cor. 5,000 în sus **cu 7%** interese, *fără a reflecta la provisiune, la spese de manipulare și de scris.*

Mercurea, la 1 Ianuarie 1903.

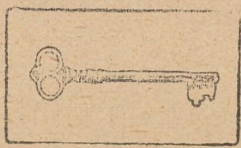
[14] 12-12

Direcțiunea.

Săpun cu ruda.

Marca:

„cerb“ sau „cheie“

Săpunul cel mai bun, mai spornic și prin urmare cel mai eficient.

[4] 4-17

Se capătă pretutindenea.

Stabiliment nou!!

„Entreprise des pompes funèbres“

(Institut de înmormântare)

— Proprietari: **Fritz W. Elges** —

Sibiu, str. Cîsnădiei 18

funcționează din 26 Decembre stil nou anul curent.

Inmormântări pompoze și simple.

Prețuri moderate.

[5]

9-17

La Librăria Tipografiei archidieceșane din Sibiu se află de vânzare:

Ciaslov (orologion)

tipărit cu litere străbune, cu binecuvântarea Înaltpreasfântiei Sale Domnului **Ioan Metianu**, arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Metropolit al Românilor din Ungaria și Transilvania.

Tabela de materii: Polunoșnița de toate zilele. — Polunoșnița Sămbetei. — Rânduella Utreniei — Ciasul dintâiu, al doilea și al șeselea. — Rânduella Obedniței. — Ciasul al nouălea. — Rânduella Vecerniei. — Pavecernița cea mică și cea mare. — Slușba sfintei cuminicății. — Cinstitul Paraclis. — Rugăciunile de masă. — Troparele și Condacele Triodului și ale Penticostariului. — Troparele învierii, Bogorodicele și ipacoi la cele 8 glasuri. — Troparele morților. — Troparele preste săptămână. — Troparele și Condacele sfinților de obște după rânduella Sinacsariului. — Bogorodicele troparelor ce se cântă preste tot anul la Vecernie și la Utrenie. — Sinacsariul pe toate lunile. — Păschălia, care cuprinde 16 rubrici cu datele respective, începând cu anul 1901 până inclusive 1952. — Explicare despre rubricile Păschăliei și folosirea acelor. — Însemnarea cum se cetesc Evangeliile Voscesnelor dela Dumineca întâia după Rusalii, a tuturor sfinților, până la a cincea Duminecă din Postul mare, preste toți anii.

Format octav, 397 pag. Prețul: broșat 2 cor., legat în pânză 2 cor. 40 fil., legat în piele roșie cu copcii 4 cor.

Cassa de păstrare (reuniune) în Seliște.

Convocare

P. T. membrii „Cassei de păstrare (reuniune)“ în Seliște se convocă la

Ședința adunării generale ordinare

conform §-ului 15 din statutele reuniunii pe **Duminecă în 8 Martie n. (23 Februarie v.) a. c. la 2 ore p. m.** în sala școlii române gr. or. din Seliște lângă următorul

Program:

1. Raportul general al Direcțiunii și propunerile acesteia.
2. Raportul consiliului de inspecțiune.
3. Staverirea bilanțului cu 31 Decembre 1902.
4. Fixarea marcelor de prezență pentru membrii Direcțiunii și ai Consiliului de inspecțiune.
5. Alegerea Consiliului de inspecțiune conform §-ului 20. [27] 1-1

Din ședința Direcțiunii „Cassei de păstrare (reuniune)“ în Seliște, ținută la 19 Februarie 1903.

Direcțiunea.

Bilanțul general pe al XIX-lea an de gestiune 1902.

Active.	Contul Bilanțului.	Passive.	
	Cor. fil.	Cor. fil.	
Cassa în numărar	40,133.96	Depunerile membrilor (capital social)	26,000.—
Imprumuturi pe oblig. cu caventi	361,662.—	Fondul de rezervă	79,320.18
Imprumuturi ipotecare	463,226.—	Fondul de binefaceri	44,626.08
Cambii de bancă	74,599.—	Fondul de pensii	4,938.59
Credite de cont-curent	146,206.02	Fondul unui spital public în Seliște	13,666.58
Efecte publice	131,243.—	Depuneri spre fructificare	1.121,032.81
Depuneri proprii	2,960.—	Interese trans. anticipate pe 1903	7,961.12
Realități	595.39	Diverse conturi creditore	2,507.87
Imprumuturi din fondul de binefaceri	40,754.65	Profit net	18,861.68
Depunerea fondului de binefaceri	3,871.43		
Depunerea înființândului spital public	13,666.58		
Depunerea fondului de pensii	4,938.59		
Mobilier	1,181.93		
după amort. de 10%	118.19		
Diverse conturi debitoare și interese transit. restante	33,994.55		
	1.318,914.91		1.318,914.91

Debit.	Contul Profitului și Perderilor.		Credit.
	Cor. fil.		Cor. fil.
Interese :		Interese :	
pentru depuneri spre		de la împrt. pe oblig.	
fructificare	49,274.60	cu caventați	28,672.26
pentru fondul de bi-		de la împrt. hipotec.	29,548.62
nefaceri	1,470.15	de la cambii de bancă	6,132.76
pentru fondul de pen-		de la credite de cont-	
siune	235.90	curent	9,286.04
	50,980.65	de la efecte	5,158.53
Spese :		de la depuneri proprii	2,927.92
salare și marce de pre-		Provisiuni	81,726.13
sență	6,480.96		7,842.84
imprimare, registre,			
porto, chirie	2,615.88		
	9,096.84		
Perdere de curs	235.—		
Contribuțiune :			
directă și 10% după interese la			
depuneri	10,276.61		
Amortisare din mobilier	118.19		
Profit net	18,861.68		
	89,568.97		89,568.97

Seliște, la 31 Decembre 1902.

Direcțiunea:

Dr. N. Calefariu m. p. D. Banciu m. p. D. Vulcu m. p.
president. vicepresident. secretariu.
Iordachie Roșca m. p. C. Hertia m. p. Dr. I. Stroia m. p.
cassariu. contabil.
M. Ittu m. p. Petru I. Comșa m. p. Niculae Lupaș m. p.
Stan Steflea m. p.

Subsemnatul Consiliu de inspecțiune am examinat bilanțul prezent cum și contul Profitului și Perderilor și le-am aflat în deplină consonanță cu registrele principale și auxiliare.

Seliște, în 19 Februarie 1903.

Mihail Stoica m. p., president Ioan Banciu m. p.
Bucur Comșa m. p. Oprea Soră m. p.